

[truth] LINK

21 Mesajul primului înger

descoperă.conectează-te.experimentează

21 MESAJUL PRIMULUI ÎNGER

DESCOPERĂ

Prin Hristos, Dumnezeu a demonstrat că este fidel relațiilor pe care le are, indiferent care și cât de mare ar fi costul pe care ar trebui să-l achite. Toți cei care cred Evanghelia I se vor închina cu reverență, vor lăuda frumusețea caracterului Său și vor sta plini de încredere înaintea judecății.

UN MESAJ PENTRU LUMEA ÎNTREAGĂ

În Apocalipsa 14:6-12 ne sunt descoperiți trei îngeri care zboară deasupra pământului, predicând ultimul mesaj de avertizare dat de Dumnezeu lumii; acesta este un simbol pentru lucrarea pe care o va face poporul lui Dumnezeu chiar înainte ca Isus să vină a doua oară (v. 14-20). În studiul acesta vom aprofunda primul dintre aceste trei mesaje.

Citiți acest mesaj redat în Apocalipsa 14:6,7 și observați cele cinci elemente din care este compus:

1. Evanghelia _____
2. _____ de Dumnezeu
3. dați-l _____
4. căci a sosit ceasul _____ Lui
5. și _____ Celui ce a _____ cerul și pământul

După ce treceți prin fiecare secțiune în parte, întoarceți-vă la începutul fiecăreia și scrieți o explicație proprie a subiectului respectiv.

EVANGHELIA

1. Evanghelia veșnică _____.

Cuvântul „evanghelie” înseamnă pur și simplu **veste bună**. Cuvântul „veșnică” arată că un lucru este **etern** sau **permanent**. Așadar, „Evanghelia veșnică” ne spune un lucru extraordinar despre Dumnezeu, un lucru care a fost adevărat dintotdeauna și va fi adevărat pentru veșnicie. Vă întrebați care este acel lucru? Observați cum este folosit cuvântul veșnic în Ieremia 31:3:

„Te _____ cu o _____ veșnică, de aceea îți păstrez _____ Mea!”

Cuvântul tradus aici prin „bunătatea” este cuvântul ebraic **chesed**. Acesta înseamnă **credincioșie** sau **dragoste statornică**. Evanghelia este adevărul despre dragostea plină de credincioșie pe care Dumnezeu și-a exprimat-o prin Fiul Său. Scriind despre conținutul Evangheliei, Pavel arată că „în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu” (Romani 1:17) (n.tr. „în ea este descoperită neprihănirea lui Dumnezeu” în traducere NKJV). Evanghelia este o veste bună pentru că ne arată cum este Dumnezeu în realitate; ea descoperă înaintea înțelegerii noastre caracterul Lui și ne dezvăluie felul cum Dumnezeu gândește, simte și Se poartă față de noi, ca oameni păcătoși. Ea este veste bună pentru că, din câte se pare, Dumnezeu este **neprihănit** în felul cum relaționează cu noi.

„Neprihănire” este un cuvânt folosit în Biblie care este echivalent cu ideea de **credincioșie în relații sau un model neschimbător de altruism** (Osea 2:19-20; Psalmii 36:5-8; 37:21; 40:10; 143:1). Spunând că Dumnezeu este **neprihănit**, Biblia arată că El face mereu ce este drept pentru alții (Deuteronomul 32:4; Țefania 3:5). Neprihănirea înseamnă a trăi prin credință (Habacuc 2:4; Romani 1:16) și de asemenea a avea o credință care lucrează prin dragoste (Galateni 5:5,6). Cuvântul **neprihănire** este strâns legat de ideea credincioșiei în cadrul legământului (Isaia 42:6; Daniel 9:4,7). În relația cu noi, Dumnezeu își face partea, menținând integritatea relației indiferent de ce facem noi (Plângerile lui Ieremia 3:22,23; Isaia 11:5; 2 Timotei 2:13). El ne rămâne credincios oricât de mare ar fi durerea pe care o implică acest lucru. Acesta este motivul pentru care neprihănirea lui Hristos L-a condus până la cruce (Isaia 53:11; Romani 5:8). Întrebarea la care întregul Univers aștepta un răspuns era: „**Îi iubește Dumnezeu pe alții mai mult decât pe Sine?**” Crucea a răspuns la această întrebare cu un „**da!**” răsunător. Când Isus și-a dat ultima suflare în agonia îndurată la Calvar, fără să-și folosească puterea pentru a Se răzbuna sau pentru a reacționa în vreun mod firesc, a devenit clar ca lumina zilei faptul că Dumnezeu îi iubește pe alții mai mult și mai presus decât pe Sine. Acesta este motivul pentru care Pavel pune semnul egal între moartea plină de jertfire de Sine a lui Hristos și Evanghelie. La cruce, vedem manifestarea supremă a neprihănirii caracterului divin, prin faptul că El îi pune pe alții mai presus de Sine (1 Corinteni 1:9,17,18; 2:2; 15:1-4). Aceasta este Evanghelia în toată frumusețea ei!

Așadar, ce înseamnă pentru noi neprihănirea lui Dumnezeu (dragostea Lui plină de loialitate) în mod practic? Citiți și discutați Romani 3:20-31, pentru a vedea de ce considera Pavel că

neprihănirea lui Dumnezeu este baza mântuirii noastre. Gândiți-vă atent la ceea ce spune Pavel în acest pasaj, pentru că este cea mai bună veste pe care o veți auzi vreodată! Cu toții suntem niște păcătoși vinovați, iar dacă am fi lăsați pe cont propriu, păcatul și vina noastră ne-ar distruge. Și totuși, datorită „neprihănirii lui Dumnezeu” – datorită credincioșiei Sale care Îl îndeamnă să ne iubească în ciuda vinei noastre –, El a ales să ne ofere starea de nevinovăție deplină înaintea Sa, cu prețul unei mari suferințe din partea Lui. Prin neprihănirea lui Dumnezeu, suntem și noi făcuți neprihăniți.

Aceasta, spune Pavel, este vestea cea bună! Și conform pasajului din Apocalipsa 14, acesta este mesajul pe care poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului îl va împărtăși cu fiecare om care trăiește pe acest pământ.

RĂSPUNSUL NOSTRU FAȚĂ DE VESTEA BUNĂ

2. Temeți-vă de Dumnezeu _____.

Care să fie atunci motivul pentru care, în acest context deosebit de pozitiv, primul înger continuă spunând: „Temeți-vă de Dumnezeu”?

Cuvântul „*teamă*” are în Biblie două sensuri. Primul se referă la o teamă negativă, un fel de teroare, pe care oamenii răi care se încapățânează să facă răul o simt sub presiunea gândului unui Dumnezeu drept înaintea căruia trebuie să dea socoteală (Psalmii 9:20; 14:4-6; 36:1-3; Isaia 33:14). Al doilea sens al cuvântului este cel al unei persoane copleșite de mila și bunătatea lui Dumnezeu (Psalmii 22:23; 25:14; 31:19; 33:8,18; 40:3-4; 89:7; 115:11; 130:4). Mesajul „*temeți-vă de Dumnezeu*”, pe care-l transmite primul înger, poate însemna fie teamă, fie reverență. Ambele sunt reacții emoționale pe care un om le poate avea față de Dumnezeu. Așa cum ne spune și Ioan în 1 Ioan 4:16-19, în momentul în care cunoaștem și credem în dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi – adică în Evanghelie – acea teamă care poate fi asemănată cu teroarea dispare din inima noastră și este înlocuită de încredere. Așadar, în cazul celor care cred Evanghelia, acest prim „înger” ne spune: „*În lumina veștii bune a dragostei loiale pe care o are Dumnezeu pentru tine, lasă-te cuprins de reverență pentru ceea ce este El și pentru ceea ce a făcut pentru tine.*”

3. Dați-i slavă _____.

Cuvântul „*slavă*” (*doxa*) înseamnă să declari o *opinie*, o judecată *de valoare* sau o *păreră înaltă* despre o persoană. În cazul de față, suntem chemați să Îi dăm slavă lui Dumnezeu în lumina Evangheliei. Slava lui Dumnezeu se referă la caracterul Său deosebit (Exodul 33:18,19). Să dai slavă lui Dumnezeu înseamnă să predici, prin cuvânt și faptă, realitatea deosebit de frumoasă a bunătății Lui, mărturisind că „neprihănirea, sfințirea și răscumpărarea” sunt un dar de la Dumnezeu, la care noi nu contribuim cu nimic (1 Corinteni 1:30-31; Matei 5:16).

4. Ceasul judecății Lui

Mai departe, primul înger anunță că „a venit ceasul judecății Lui”. Dumnezeu a hotărât un timp pentru judecata finală a acestei lumi, un timp pe care atât Isus, cât și Pavel îl vedeau undeva în viitor (Matei 12:36; Faptele 17:31). În Faptele 24:24,25, Pavel discută cu Felix despre „judecata viitoare”. Primul înger se adresează celor care se află la punctul de întâlnire al unor perioade profetice, când „a venit ceasul judecății Lui”.

Unii oameni privesc judecata cu ochi răi, dar ea este de fapt o veste bună. Profetul Daniel ne spune și de ce. În primul rând, când judecata finală va avea loc, „fiara” – termenul folosit de Daniel pentru a numi sistemul antihrist care face război împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său – va fi „ucisă” (Daniel 7:9-11). În al doilea rând, prin judecată se face „dreptate sfinților Celui Preaînalt” (Daniel 7:21,22). În lumina dragostei pline de credincioșie pe care o are Dumnezeu față de noi, putem avea „deplină încredere în ziua judecății” (1 Ioan 4:16,17). Acesta este motivul pentru care judecata este o veste bună – pentru că Judecătorul este drept și iubitor în felul cum judecă (Psalmii 9:8; Isaia 33:22).

5. Închinați-vă Celui ce a făcut

Această parte din mesajul primului înger este preluată din porunca a patra, care vorbește despre Sabat. Citiți Exodul 20:8-11 și observați de ce ne atrage atenția asupra Sabatului acest mesaj oferit pentru cei care trăiesc pe ultima „sută de metri” a istoriei acestui pământ. În primul rând, Sabatul este singura poruncă din cele zece, care-l atribuie lui Dumnezeu (sau lui Isus Hristos) calitatea de Creator al tuturor lucrurilor (Exodul 20:8-11; Coloseni 1:16, 17; Marcu 2:27,28). În al doilea rând, Sabatul ne învață să ne odihnim în dependență de Creatorul nostru în privința mântuirii, în loc să lucrăm noi înșine pentru a o câștiga; acesta este adevărul central al Evangheliei (Efeseni 2:8-10). În al treilea rând, Sabatul se încadrează foarte bine în contextul istoric al unui mesaj pentru timpul sfârșitului pentru că, după cum am descoperit în Studiul 17, un sistem creștin contrafăcut luptă atât împotriva Legii, cât și a Evangheliei. Afirmând Sabatul, primul înger atrage atenția lumii la Legea iubirii divine, care este călcată în picioare și la odihna mântuirii, pe care o găsim doar în Hristos.

CONECTEAZĂ-TE

Evanghelia lui Hristos impune minții noastre
o schimbare totală de perspectivă.

Pavel ne spune că Satana caută cu tot dinadinsul să ne împiedice să înțelegem Evanghelia, ca să nu fim în stare să vedem caracterul lui Dumnezeu, dar în Isus, lumina slavei lui Dumnezeu ne luminează inimile (2 Corinteni 4:3-6). Toate religiile acestei lumi prezintă criza spirituală în care ne găsim ca o situație din care, cu eforturi proprii, trebuie să ne ridicăm și să ne apropiem de Dumnezeu, salvându-ne singuri. În contrast, Evanghelia ne spune că Dumnezeu a coborât până la noi să ne salveze prin dragostea Sa loială. Religiile omenești nu oferă altceva decât niște **sfaturi bune** cu privire la ceea ce ar fi bine, ar trebui sau ar fi trebuit să facă pentru a-și îmbunătăți viața, pentru a se salva și a câștiga favoarea lui Dumnezeu. Evanghelia lui Hristos este **vestea bună** a ceea ce Dumnezeu deja a făcut pentru noi prin Hristos, datorită bunătății de nedescris care-L caracterizează. **Sfaturile bune** care caută să corecteze comportamentul nu fac altceva decât să trezească în noi un simțământ al obligației, determinându-ne să ne străduim și mai mult, pentru ca, mai târziu, să ne simțim și mai vinovați când greșim. **Vestea bună** a dragostei loiale a lui Dumnezeu, descoperite prin Hristos, dă naștere la un simțământ profund de recunoștință și reverență, trezind în noi dorința de a trăi pentru slava lui Dumnezeu. Motivația firească de autoconservare este înlocuită de noua motivație a dragostei pentru Dumnezeu, care este o urmare a dragostei Lui pentru noi.

EXPERIMENTEAZĂ

Ce mesaj de-a dreptul uimitor! Vreau să
contribui și eu la răspândirea Evangheliei!

Aleg să primesc mesajul primului înger în inima mea și să îl împărtășesc cu cei de lângă mine. Toți oamenii au nevoie să audă vestea bună a dragostei plină de credincioșie a lui Dumnezeu, să fie cucerți de frumusețea Lui, să-l dea slavă pentru tot ce a făcut pentru a ne salva, să se închine Lui ca Mântuitor și Creator și să nu aibă nicio teamă înaintea judecării. Fie ca viața mea să-i îndrepte pe oameni către El!